

Pamatlietas puses

Prasītājs: O. Tümer

Atbildētāja: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987/EEK par darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātspējas gadījumā, kurā grozījumi veikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/74/EK, normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu par darbinieku aizsardzību darba devēja maksātspējas gadījumā, par kādu ir pamatlieta, atbilstoši kuram trešās valsts valstspiederīgais, kurš attiecīgajā dalībvalstī uzturas nelikumīgi, netiek uzskatīts par darbinieku, kas var lūgt maksātspējas pabalstu par nesamaksātiem darba samaksas prasījumiem darba devēja maksātspējas dēļ, lai gan atbilstoši šīs dalībvalsts civiltiesību normām šim trešās valsts valstspiederīgajam ir "darbinieka" statuss ar tiesībām uz darba samaksu, par ko viņš var celt prasību valsts tiesās pret savu darba devēju.

⁽¹⁾ OV C 250, 31.8.2013.

Tiesas (pirmā palāta) 2014. gada 6. novembra spriedums (Scottish Land Court (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Robin John Feakins/The Scottish Ministers

(Lieta C-335/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — Vienreizējo maksājumu shēma — Komisijas Regula (EK) Nr. 795/2004 — 18. panta 2. punkts — Valsts rezerve — Ārkārtas apstākļi — Vienlīdzīgas attieksmes princips

(2015/C 007/10)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Scottish Land Court

Pamatlietas puses

Prasītājs: Robin John Feakins

Atbildētājs: The Scottish Ministers

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 795/2004, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienreizējo maksājumu shēmu, kura paredzēta [...] Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulu (EK) Nr. 1974/2004, 18. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tas ir piemērojams, pirmkārt, ja lauksaimnieks atbilst nosacījumiem, lai tiktu piemēroti vairāki no minētās regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 1974/2004, [noteikumiem, proti,] 19.–23.a pants, un, otrkārt, ja lauksaimnieks, kurš atbilst nosacījumiem, lai tiktu piemērots vismaz viens no šīs regulas, kas grozīta ar Regulu Nr. 1974/2004, [noteikumiem, proti,] 19.–23.a pants, atbilst arī nosacījumiem, lai tiktu piemērots vismaz viens no Padomes Regulas (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001, [noteikumiem, proti,] 37. panta 2. punkts, 40. pants un 42. panta 3. vai 5. punkts;

- 2) Regulas Nr. 795/2004, kas grozīta ar Regulu Nr. 1974/2004, 18. panta 2. punkts ir spēkā neesošs, ciktāl tajā lauksaimniekam, kurš ir cietis no ārkārtas apstākļiem Regulas Nr. 1782/2003 40. panta izpratnē, ir liegts saņemt vienlaicīgi gan tiesības uz tā pamatsummas korekciju atbilstoši šai tiesību normai, gan papildu pamatsummu no valsts rezerves atbilstoši vienam no Regulas Nr. 795/2004, kas grozīta ar Regulu Nr. 1974/2004, [noteikumiem, proti,] 19.–23.a pantam, lai gan lauksaimnieks, kurš nav saskāries ar šādiem apstākļiem un kuram ir piešķirta pamatsumma, kas aprēķināta, piemērojot Regulas Nr. 1782/2003 37. panta 1. punktu, var kumulēt šo summu un pamatsummu no valsts rezerves atbilstoši vienam no Regulas Nr. 795/2004, kas grozīta ar Regulu Nr. 1974/2004, [noteikumiem, proti,] 19.–23.a pantam.

⁽¹⁾ OV C 260, 7.9.2013.

Tiesas (sestā palāta) 2014. gada 6. novembra spriedums – Itālijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-385/13 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) — 2000. – 2006. gada reģionālā darbības programma (RDP) Kampānijas reģionam — Regula (EK) Nr. 1260/1999 — 32. panta 3. punkta pirmās daļas f) apakšpunkts — Pārkāpuma process pret Itālijas Republiku saistībā ar atkritumu apsaimniekošanu Kampānijas reģionā — Lēmums neveikt starpposma maksājumus saistībā ar RDP pasākumu attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanu un apglabāšanu

(2015/C 007/11)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Itālijas Republika (pārstāvis – G. Palmieri, pārstāvis, kam palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – D. Recchia un A. Steiblytė)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 252, 31.8.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 6. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Belģijas Karaliste

(Lieta C-395/13) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — Komunālie notekūdeņi — Direktīva 91/271/EEK — 3. un 4. pants — Savākšanas pienākums — Attīrīšanas pienākums

(2015/C 007/12)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – O. Beynet un E. Manhaeve)

Atbildētāja: Belģijas Karaliste (pārstāvji – T. Materne un J.-C. Halleux, pārstāvji, kam palīdz E. Gillet un A. Lepièce, advokāti)